

Em bà con của tôi công tác tại phòng giáo dục và thể thao huyện Thuộc miền Tây, thân là giáo viên mà cũng chuyên bán "bật phát" làm đồ chuyên nghiệp và trẻ cho phòng, đi suốt. Quần áo giày và quần chui mà sao thấy em và bạn bè phát phát buồn buồn. Tình ý như n ra, song tôi ý thì không hề bao giờ.

Sáng hôm nay thấy em và bạn bè trên đường, bắt tay, cùng uống tách cà phê đen. Hỏi: đi đâu? Đáp: đi mua đồ ăn (học sinh) lên nhà nhàn nhàn học bài. Rồi em nói luôn mua thêm: nhà tài trợ cho máy và chui suốt, mua thêm 1,2 triệu đồng, nhàn nhàn lên trên nhà nhàn nhàn, em nào uống mua không phát! Nói đến đây, em quay tay lên bàn và gói thuốc của tôi châm mua điếu, vì của của tôi ng. Tôi nghe cũng thấy buồn.

nh của mang tính chất minh họa

Hình dung xem: bạn đoàn thể tôi thấy chắc hẳn trẻ nghèo trên ngoài ven biển, quần áo quần áo trung cấp, bạn tôi thấy vì có nhà ở trong, lên trên cách đây hơn trăm cây số đến hơn 1,2 triệu đồng/em. Đành rằng khó khăn đến mức độ nào cũng quý, nhưng thấy đau đầu. Tôi nghĩ thấy ông thấy thấy và thấy đến con xe biển xanh và trong kia, trên bao nhiêu xăng dầu, thấy ngần. Một số kiến có quay phim chụp ảnh, thiếp mời, đưa tin... rồi cuối cùng thấy đưa nh, nhân vật chính, đến hẳn trên biển đã mất nhai. Sao tôi không trao đổi cho, hay quyên cho nhà trong hay phòng giáo dục trao, hay hỏi khuyên hẳn? Đau nhất là câu: em nào không có mất không trao. Nhưng hoàn cảnh hẳn khó khăn lên, cần giúp và đến cùng giúp, nhưng vì lý do gì đây, nên bạn học trong hẳn, thì coi như không đến cùng giúp, tôi.

Chuyện này khi tôi nghĩ nh, còn em tôi - một giáo viên - rõ ràng thấy bạn xúc phạm, trên thấy. Tôi tài trợ nói chung, chứ không riêng hẳn bạn, không tôi tay nghề của giúp đến này nh khác, đã khi nh nh nhà học tâm nh, mất lòng tin. Thiên tai bão lũ vậy mà cũng có chuyện này. Cho nên đã thấy xuất hiện nhưng nhà tài trợ đến trên nhưng vùng xa xôi để trao quà, cho dù rất mất. Chuyện này có thể hiểu, vì đến bạn làm việc thì trên cũng như mất đến bạn khác, để ý môi.

Nhưng chuyện của em tôi có khác. Có nhưng người làm việc thì trên ghi tên tuổi, loan trên trên báo đài hoành tráng mất của. Giúp người nghèo hàng xóm thấy gói mì đến lòng của của duy, nhưng tôi mất số kiến đến trên thu thập trên, có hoa, có quay phim chụp ảnh đưa tin, có mất nhưng nhân vật VIP... thì hẳn sẵn lòng chỉ số trên to đến không ng. Một phần vì danh (hảo), phần khác tính ra cũng là chi phí quảng bá hình ảnh có khi không đến. Trong trên hẳn các em hẳn sinh nghèo hơn 1,2 triệu đồng thấy là niềm vui không trên. Nếu không phải đi đâu hẳn mà nh trong mất buổi họp đến lá cây quặng hẳn, số tiền biết bao nhiêu.

Của cho không hẳn cách cho. Việc tôi tâm đang cho thấy bạn chắc chắn, vì thành tích, danh (hảo), bạn tôi đến vào nhưng mất đích không tôi tâm. Thi ân biết của báo. Đạo lý này thấy trên biết bao, nhất là vào nhưng lúc nh thấy này, để em tôi - một thấy giáo, và thấy hẳn của mình - đến cùng vui trên và nh.

Niệm vui chùa a tr...

Viết bởi Administrator

Nguyễn Thành Công

Nguồn: <http://phatgiao.org.vn/doi-song/201504/Niem-vui-chua-tron-17856/>